

at savne denne væsentlige Del af Søforsvaret, beder jeg vel erindret, at, ligesom de Herrer, der her ene af politiske Grunde negte Bevillingen, ligesom de bære Ansvar for Afstemningen her, saaledes ogsaa have Ansvar i dette Tilfælde for Følgerne deraf. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds havde en Grund, hvis jeg hørte ret — jeg har lidt ondt ved at høre de Herrer; — men det forekommer mig, at han mente, at det var forkert at ruste os, som vi gjøre, fordi vi derved havde en Fristelse til, naar det gik løs andesteds i Europa, at komme med (Kjær: Det har jeg ikke sagt!) Ja, saa beder jeg om Forlæbelse. Det er i Dvrigt en Grund, som tidt er kommen frem, at det var fristende, men jeg tror dels, at vor hele Stilling i Europa ikke har den overordentlige Betydning, hvad Krigsstyrken angaar, selv om Hæren vedligeholdes i dens nuværende Størrelse, og Søforsvaret udvilles efter Forsvarets Behov, og jeg tror desuden, at netop den nærværende Regjering har vist en ikke ganske ringe Moderation i saa Henseende, idet det ikke er saa længe siden, at der forelaa et Tilfælde, hvor der virkelig var en betydelig politisk Fristelse til at tage Del i større Begivenheder, og hvor den vidste meget fast at modstaa den.

Rofod: Seg vilde kun tillade mig den Bemærkning ligeover for det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), som gjorde den nærgaaende Bemærkning mod mig, at jeg skulde ville bevilge hele Statens Indtægter til Forsvarsvæsenet

Formanden: Det ærede Medlem erindrer ikke ganske nøie, hvad der blev sagt. For at det ærede Medlem ikke skal tale under en urigtig Forudsætning, vil jeg oplyse ham om, at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) sagde, at hvis der vilde blive foreslaaet at bevilge saa stor en Sum, som hele Budgettet for Liden udgjorde, til vort Forsvarsvæsen, da vilde det ærede Medlem gaa med dertil. Saaledes var Meningen.

Rofod: Seg kunde ikke fra min Plads nøie høre, hvad der blev sagt, og skal derfor nu frastale min Bemærkning. Jeg skulder imidlertid at give baade den høitærede Formand og det ærede Thing den Oplysning, at jeg med den Slags Politisk, som det ærede Medlem vil følge, og som jeg ikke nærmere maa omtale, kun mente en maaelig, sneverhjertet, lavpandet Politisk i det Hele, i Modfætning til en Krigspolitisk, som der altid er noget Storlaaet og Høihjertet ved, og jeg tænkte ikke paa, at der her i Thinget skulde være noget Medlem, der sølte sig besvaret ved denne Betegnelse. Denne personlige Redegjørelse har jeg troet at skulde.

Formanden: Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem har tænkt saaledes, men jeg maa da atter sige, at det ærede Medlem har været meget uheldig i sine Udtryk.

Winther: Seg vil kun ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de (Luzen), der mente, at naar Preussen drev Fredspolitik ved at have en Fredsstyrke paa over 400,000 Mand, saa skulde Danmark ogsaa følge det i den Henseende og ruste sig til det Yderste af sin Evne, bemærke, at det er muligt, at Preussen virkelig driver en Fredspolitik paa denne Maade, fordi det maa ske derved kan holde et andet Sværd i Skeden. Men jeg vil spørge: Kan Danmark, rustet til det Yderste efter dets Evne, holde f. Ex. Tydslands Sværd i Skeden ligeover for sig selv? Seg tror, at Forskjellen mellem en Stormagt som Tydsland og en lille Stat som Danmark er saa stor, at det ikke er sagt, at de kunne drive samme Slags Politisk ved de samme Midler. Det kan ofte være, at det netop vil være klogt, at en mindre Stat paa en Maade træder noget i Baggrunden, og i den Henseende ikke fristes til at lade de Stærkere hente hos sig de Laaben, som de i paakommende Tilfælde kunne bruge imod Andre. Derfor tror jeg, at jeg kunde have Ret i at sige, at vor Regjering har anstrengt Landet ved de Rustninger, som den bestandig fører eller rettere sagt ved de Begjeringer, som den i saa Henseende fremkommer med; thi det er Gudskelov endnu ikke Tilfældet, at den faar Alt, hvad den begjærer; men det forekommer mig, at Regjeringen, ved hvad den begjærer, driver en Krigspolitisk efter den Opfattelse, jeg har deraf. — I Anledning af en Ytring af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som gik ud paa, at han ansaa det for sin Pligt at tilfidesætte alt Andet for Udviklingen af vort Forsvarsvæsen, for at vort Fædreland kunde forsvares, vil jeg gjøre opmærksom paa, at dersom det ærede Medlem kan paa-vise mig en Rustning for Danmark, som er i Stand til at forsvare det, skal jeg være med til at bevilge om det saa var 20 Millioner strax; men Ulykken er, at det er en Misfandelse af vor Stilling, der leder til at bevilge saa meget og til at tilfidesætte alt Andet for Rustninger. Ulykken er, at om man ogsaa fik sine Onsker opfyldte i den videste Udstrækning, vilde man besto være ikke kunne naae Maalet, thi dertil er Danmark for lille.

Dinesen: Seg vil blot sige, at jeg ikke fremsførte den Udtalelse, som det ærede Medlem nu tillagde mig.

Clausager: Seg vil kun udtale et Par Ord i Anledning af den Oplysning, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Rofod) gav os. Han betegnede nemlig en Krigs-